Πασχαλινόν μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

(Τιτ. 2. 11)

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερείς, τίμιον Πρεσβυτέριον, ἐν Χριστῷ Διακονία, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μοναχαί, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Κατὰ τὴν λελουσμένην μέσα εἰς τὸ Θεῖον φῶς νύκτα τῆς μεγάλης πανηγύρεως καὶ χαρᾶς πνευματικῆς διὰ τὸν Δεσπότην τοῦ κόσμου, τὸν Νικήσαντα τὸν θάνατον, πρὸς πάντας ὑμᾶς ἀπευθύνω τὸν ἀρχαῖον χαιρετισμόν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μαρτυρίαν τῆς σταθερᾶς ἡμῶν ἐλπίδος:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἐπιθυμία πολλῶν γενεῶν τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἦτο νά παρακύψωσιν, ἔστω καὶ ἐλαχίστως, εἰς τὸ πρὸ δύο σχεδὸν χιλιετιῶν ἐντὸς τοῦ ὁλοφώτου Παναγίου Τάφου συμβεβηκὸς. Ἐπεδίωκαν ἵνα καταστήσωσιν προσιτὴν, ὅσον ἦτο δυνατὸν εἰς τήν πεπερασμένην τῶν ἀνθρώπων διάνοιαν, τὴν γνῶσιν τοῦ ἐξαισίου θαύματος τούτου, τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἐν τῷ ταφικῷ σπηλαίῳ πλησίον τῶν παλαιῶν τειχῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἀνεζήτουν τύπους διὰ τὴν ἡμετέραν προσέγγισιν τῆς τῷ ὄντι θεμελιώδους μεταβολῆς, ἥν τὴν νύκτα ἐκείνην ἐπεχείρησεν ὁ Θεὸς μεθ’ὅλης τῆς κτίσεως.

Περὶ τοῦ γεγονότος ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος γράφει οὕτως: «*ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς εἰρήνης ὑπόθεσις, ἡ τῆς καταλλαγῆς ἀφορμὴ, ἡ τῶν πολέμων ἀναίρεσις, ἡ τοῦ θανάτου κατάλυσις, ἡ τοῦ διαβόλου ἧττα*» (Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα).

Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λεχθέντων νοηματοδοτοῦνται ἰδιαιτέρως τὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ παρομοιάζοντος τὴν ἀπὸ τοῦ τάφου ἔγερσιν τοῦ Σωτῆρος πρὸς τὴν ἀνάπλασιν τοῦ κόσμου καὶ τὴν

δημιουργίαν τῆς καινῆς ἀνθρωπότητος. «*Ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα*» (Β' Κορ. 5. 17), ἀναγιγνώσκομεν ἐν τῇ Ἀποστολικῇ περικοπῇ.

Ἡ Ἀνάσταστις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ βασικὸν πρὸς τὸν κόσμον περιεχόμενον τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος. Μόνον χάριν τῆς θυσίας τοῦ Γολγοθᾶ, τῆς ἀναποσπάστως συνδεδεμένης πρὸς τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, ἡ αποβλέπουσα εἰς τὴν Πηγὴν παντὸς ἀγαθοῦ ἑκάστη ἀνθρωπίνη ἐπιδίωξις ἀποκτᾶ νόημα καὶ ἀξίαν. Ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ ἦτο ἀπάντησις εἰς τὰς καταβαλλομένας ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων διαφόρων πολιτισμῶν καὶ παραδόσεων προσπαθείας ἀναζητήσεως τοῦ Ζῶντος Θεοῦ, διότι κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν «*οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός, ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἐστι*» (Πραξ. 10.34-35) καὶ Οὗτος «*πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν*» (Α' Τιμ. 2.4). Αἱ ἔντονοι προσπάθειαι αὗται ἐκπροσωποῦσαν τὰς προσδοκίας καὶ τὰς ἐλπίδας ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ματαίως ἀναζητούντων τὴν δυνατότητα ἀντιμετωπίσεως τῆς ἀθλίας αὐτῶν καταστάσεως, ἵνα αὐθεντικὴν ζωὴν ἔχωσιν καὶ «*περισσὸν ἔχωσιν*» (Ἰω. 10.10).

Τετέλεσται τὸ ἀπὸ αἰώνος προδιαγεγραμμένον. Ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐφ' ἑξῆς ὁ θάνατος δέν ἔχει πλέον τόσην ἐξουσίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ νῦν «*ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται*» (Α'Κορ. 15.22). Ὁ ταπεινωμένος καὶ ἐξευτελισμένος Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ, ὁ τῇ Θείᾳ δόξῃ πεποικιλμένος «ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρα, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκί τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν <...> ἵνα ᾖ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πάσι πρωτεύων» (Ἡ Θεία Λειτουργίας Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Εὐχὴ τῆς Ἀναφορᾶς), διὸ καὶ τὸ Πάσχα εἶναι ἡ κυριωτέρα χριστιανικὴ ἑορτὴ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς καὶ πάλιν καλεῖ τοῦς πάντας ἡμᾶς εἰς συμπόσιον τῆς πίστεως, εἰς συμπόσιον τῆς Βασιλείας, προσκαλεῖ ἵνα γευθῶμεν ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς λυτρωτικῆς Αὐτοῦ θυσίας καὶ πίωμεν *ἐκ τοῦ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον* (Ἰω. 4.14). Ἐν τούτοις ἀδύνατον εἶναι ἵνα περιορίζωμεν τὴν ἕνωσιν ἡμῶν μετὰ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν συμμετοχὴν καὶ μόνον εἰς τὰς θείας ἀκολουθίας ἤ εἰς τὸ προσωπικὸν ἡμῶν ζῆλον ὡς πρὸς τὰς προσευχὰς. Ὀφείλει αὕτη ἵνα ἔχει ἀπόλυτον ἀντίκτυπον εἰς κάθε πλευρὰν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ἀδυνατοῦμεν ἵνα ἑορτάσωμεν ἀμερίμνως τὴν στιγμὴν καθ'ἥν γνωρίζομεν ὅτι πλησίον ἡμῶν ἔχομεν συνανθρώπους τοὺς μή εὑρηκότας τὴν χαρὰν τῆς κατὰ Θεὸν βιοτῆς, τοὺς ταλαιπωρημένους, τοὺς τεθλιμμένους, τοὺς ἀπομεμονωμένους, τοὺς δυστυχεῖς καὶ τοὺς τοῖς ποικίλαις νόσοις βασανιζομένους. Ἱερὸν χρέος ἡμῶν εἶναι ἵνα φροντίσωμεν ὅπως πανταχοῦ αἰνεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, προκειμένου ἵνα, ὁρῶντες τὰ καλὰ ἡμῶν ἔργα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελούμενα, οἱ ἄνθρωποι μετέχωσιν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν, ἄνω πρὸς τὸν οὐράνιον Πατέρα σχῶντες τὰς καρδίας αὐτῶν.

Ἀτυχῶς ἀκόμη ἐνεργοῦν εἰς τὸν κόσμον ἡ κακὴ βούλησις τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ διαβολικὸν

σκάνδαλον. Καὶ ὅμως δέν χωρεῖ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἡ ἀκηδία, διότι παρὰ τὰ δεινὰ, τὰς συμφορὰς, τὰς συγκρούσεις καὶ τὰς ἀντιπαραθέσεις, γνωρίζομεν ὅτι ὁ Κύριος *νενίκηκε τὸν κόσμον* (Ἰω. 16.33), ἐπεκράτησεν εἰς τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον. Διὸ καὶ ἠμποροῦμεν ἵνα διὰ λόγου καὶ ἔργου μαρτυρήσωμεν τὴν μέσω κοινωνίας μετὰ τοῦ Σωτῆρος χορηγουμένην ἡμῖν χάριν, μέλη τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ὄντες. Ἐφαρμόζοντες τὰς Εὐαγγελικὰς ἐντολὰς, ἄς ἐπιδείξωμεν ζῆλον, προκειμένου ἵνα, τοῖς ἴχνεσι ἡμῶν στοιχοῦντες οἱ ἐγγὺς τέ καὶ οἱ μακρὰν, ἐπιθυμήσωσι τῆς κοινωνίας τοῦ θριάμβου τῆς πίστεως καὶ τοῦ πλούτου τῆς χάριτος, τῆς δωρουμένης παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς πάντα τὰ πιστὰ τέκνα Αὐτοῦ.

Καὶ αὖθις συγχαίρω πάντας ὑμᾶς διὰ τὴν μεγίστην ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐστι *μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν*» (Ἀποκ. 1. 5-6).

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος!

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Ἐν Μόσχᾳ

Ἅγιον Πάσχα, 2017

στις άλλες γλώσσες:

- **Ουκρανικά**
- **Λευκορωσικά**
- **Λετονικά**
- **Λιθουανικά**
- **Εσθονικά**
- **Καζακικά**
- **Κιργιζικά**
- **Τατζικικά**
- **Τουρκμενικά**
- **Ουζμπεκικά**
- **Αζερικά**
- **ρουμανικά**

- **Γερμανικά**
- **Κινεζικά παραδοσιακά**
- **Κινεζικά απλοποιημένα**

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/48574/